

"Biz gəldi-gedərik, tək Vətən yaşasın!" amalının qəlbində hökm saldığı, qısa və mənalı ömründə hər an vətəni düşünən çox dəyərli və cəsur, tanıdığca daha çox tanımaq istədiyən şəxslərdən biri nur üzli bir ananın vətənpərvər oğlu olaraq dünyaya göz açan, lakin doğumu ilə bir ananın olsa da, şəhadəti ilə bütün anaların oğlu olan, şəhid gizir Məmmədov Çingiz İlham oğludur.

XV yazı

(Əvvəli ötən saylarımızda) Şəhid Məmmədov Çingiz İlham oğlu haqqında unudulmaz xatirələr

Çingizlə eyni hərbi hissənin qonşu bölmələrində xidmət etməyimizə və tabeçilik münasibətlərinin olmamasına baxmayaraq, onun necə bir vətənpərvər, vətən üçün sözdə yox, əməldə can verməyə hazır olduğu hərbi xidməti zamanı belli idi.

Ulu öndərimiz Heydər Əliyevin "Bütün peşələr gözəldir, ən gözəl peşə isə vətənə xidmət etməkdir" kəlamını hər zaman dilində şüar edən gizir ömrünün ən gözəl çağlarını vətənimizin azadlığı və torpaqlarımızın bütövlüyü uğrunda mübarizəyə həsr etmiş, ancaq bununla kifayətlənməmiş, hər zaman tabeliyində olan şəxsi heyətin də vətəni sevən döyüşçülər kimi yetişməsi üçün əlindən gələni etmişdir.

Çingiz deyirdi: "Bir millətin sahib olduğu ən önəmli şey vətəndir".

Çingiz hər şeydən, hətta canından da üstün bildiyi vətəni üçün şəhid olaraq adını ən uca zirvəyə - şəhidlik məqamına yüksəltdi. Bu müqəddəs məqam hər kəsə nəsih olmur, hətta "Qurani-Kərim"də də şəhidləri ölü adlandırmamağa icazə verilmir. "Allah yolunda öldürülənlərə (şəhid olanlara) "ölü" deməyin. Əksinə, onlar (Allah dərgahında) diridirlər".

Mən müharibənin başlama-sına az günlər qalmış onun ürayinin necə vətən üçün döyündüyünün, müharibə zamanı isə sözüdə yox, əməlində vətən üçün igidliyinin bir daha şahidi oldum. Fəxr edirəm ki, onunla birlikdə bu şərəfli yolla addımlayaraq, Vətən müharibəsində, Murovdağ döyüşlərində yurdumuzun hər qarışı üçün Azərbaycanın mərd, şücaətli, igid oğlanları ilə birgə mübarizə aparmışıq. Onun vətən eşqi döyüşçülər üçün bir məktəb, sevgi və hörmətlə anılacaq bir yoldur, hər bir vətəndaş üçün qəhrəmanlıq nümunəsidir. Vətənpərvərlik ruhunda tərbiyə alan, vətəneşverliyin onu böyüdüən və lidəyirlərindən övladlarına keçdiyi hər iki qardaşın vətən uğrunda canlarını fəda etməsi, nəinki bizim ölkəmiz, hətta bütün dünya üçün ibrətamiz və unudulmaz bir məktəbdir.

Gizir Məmmədov Çingiz İlham oğlunun canı "vətən, yurd, torpaq, bayraq" sözləri ilə yoğrulmuşdur. Nə qədər ki üçrəngli bayrağımız şəhidlərimizin sayəsində ucalarda dalğalanmaqda davam edir, bu o deməkdir ki, biz xalq olaraq öz varlığımızı, vətənimizi qoruya bilməmişik.

Biz hər zaman şəhidlərimizin

əziz xatirəsini uca tutmalıyıq, çünki onlar ölümləri (dinimizin peyğəmbəri Məhəmməd s.a.v şəhidlər haqqında demişdir: "Şəhid cənnətdədir, Allah qatında xeyirli bir mərtəbədə ikən, heç bir qul bir daha dünyaya qayıtmaq istəməz. Ancaq şəhidlər bundan müstəsna. Çünki onlar şəhid olmanın necə üstün mərtəbə olduğunu bildikləri üçün yenidən şəhidliyə can atırlar") ilə bu torpaqları bizə vətən etdilər. Bu torpaqlar cəmi şəhidlərimiz sayəsində vətən olub. Hər zaman biz əlimizdən gələni ən yaxşı işləri görsək, hər addımımızda, hər sözüümüzə belə şəhidlərimizi ansaq, onların ruhları şad olar. Şəhidlər biz unuduğumuz zaman ölürlər.

Gizir Məmmədov Çingiz İlham oğlu kimi vətəni canından çox sevən əziz şəhidləri sevmək, onları hər zaman anmaq bizim ən öndə gələni vətəndaşlıq borcumuzdur. Bir daha əziz şəhidimizə uca Yaradandan rəhmət, ailəsinə və yaxınlarına səbr arzulayıram.

Unutmayaq, şəhidlər vətənimizin istiqlalı, torpaqlarımızın azadlığı və bütövlüyü, dövlətimizin daimi, müstəqilliyimizin əbədi, üçrəngli bayrağımızın sonsuz qədər üfiqlərdə dalğalanması üçün canlarını fəda edəblər!

Hacı Muradov, Vətən müharibəsi veteranı, II qrup müharibə əlili, istifadə olan baş leytenant

Mən də Cavid və Çingiz kimi Şəmkir rayonunun Yeniabad kəndində doğulmuşam. İndi də həmin kənddə yaşayıram.

Çingizlə bir sinifdə oxumuşam. Qonşu, yaxşı dost olmuşuq.

Çingiz çox mərifətli, böyüyün-kiciyin yerini bilən olub. Hamıya qayğı ilə yanaşıb. O, şən olmasıyla özünü dostlara, doğmalara sevdirmişdi. Hamı onun xətrini istəyirdi.

Cavid Çingizdən fərqli olaraq, çox sakit, heç kimlə işi olmayan bir insan idi. Cavid də, Çingiz də çox kasıbçılıqla böyüyüblər. Əziyyətin nə olduğunu bildirdilər. Zəhmətkeş uşaqlar idilər. Bir yerdə böyümüşük, dost olmuşuq. Uşaqlığımız bir yerdə keçib.

Çingiz məktəbdə oxuyanda həmişə hərəkət olacağını deyirdi. Əsgərlikdən gələndən sonra sənədlərini "Gizir hazırlığı kursu"na verdi. Qəbul olundu. Çingiz sevinci yerə-göyə sığmırdı. Uşaqlıqdan arzuladığı peşəyə sahib olmuşdu.

Kursu bitirdikdən sonra gəndərişlə Naxçıvanda 5 il gizir kimi qulluq etdi. Hər gələndə Naxçıvandan, hər bədə yaşadıklarından, ev, dostlar üçün danışdı. Hər də hərbi qulluqdakı nailiyyətlərini sevincle bölüşürdü. Artıq püxtələşmişdi. Texnikanın sirlərinə yiyələnmişdi. Ordudakı dostlarından, onla-

"Şəhid qardaşlar" kitabı

rın məhrəblənliyiəndən söhbət açırdı. Əsgərlərinə olan sevgi və qayğısını sevrə-sevrə bölüşürdü. Vətənə xidmət onun üçün hər şey idi. Ən böyük arzusu torpaqlarımızı işğaldan azad etmək idi. Özü də o zəfərin önündə olaraq. Qələbənin olacağına çox əminliklə danışırdı.

Naxçıvandan gəldikdən sonra Tovuzda xidmətini davam etdirirdi. Ürayindəki vətən, torpaq sevgisi onu həmlə taborunda xidmətə gətirmişdi. Seyfəlidə həmlə taboruna təlimlərdə iştirak edirdi. Xüsusi təlimlər keçirdilər. Artıq döyüşə tam hazır idi. Əsgərlərinin hazırlığından razılıq edirdi.

Son gəlişində müharibəyə tam hazır olmalarından və mütləq qalib gələcəyimizdən çox əminliklə danışırdı. Bu bizi də sevindirirdi. Biz də inanırdıq ki, bu tək cəmi qulluqçuların deyil, bizim hamımızın sayəsində mümkündür. Çünki hamı Qələbəyə susamışdı. Qələbənin sevincini dadmaq, onu yaşamaq istəyirdik.

Çingiz hər gəlişi, hər söhbəti bizə ruh verirdi. Nə qədər qanlı-qadalı olsa da, hamı müharibə istəyirdi. Mən də müharibə başlasa, mütləq könüllü olaraq müharibəyə gəcəyimi bildirmişdim.

Mən də 2020-ci il sentyabrın 28-də könüllü olaraq müharibəyə gətdim. Müharibə başlayandan iki gün sonra, sentyabrın 29-da Çingizlə görüşdüm. Çingiz dedi ki, qardaş, özündən muğayat ol, mən Murova gedirəm. Sağollaşib ayrıldıq. Ondan sonra Çingizlə əlaqəm kəsildi. Sonra eşitdim ki, Çingizdən heç

bir xəbər yoxdur. Evdəkilər də narahatdır.

Döyüşdə olduğumdan və yaxın dost olduğumuz üçün Çingizlə mənə də soruşurdular ki, Çingizdən nə xəbər bilirsən? Mənimlə Çingizdən xəbər yox idi. Ona görə də bir neçə gündən sonra axtarıb Çingizin döyüş dostlarını tapdım. Dedilər ki, Çingiz qardaşı Cavidin şəhid olduğunu bildi, bir az fikrə getdi və dedi ki, mən irəli gedirəm. Geri qayıtmaq söhbəti etməyin.

Çingiz düşməndən tək cə qardaşı Cavidin yox, bütün şəhidlərin intiqamını almağa söz verib. Ona görə də ən ağır döyüşlərdə qabaqda olub.

Mən Çingizlə yaxşı tanıdığım dan bilirəm ki, o düşməndən qorxub çəkinən deyil. Ən ağır döyüşlərə girir və təhlükə hiss etsə, ora kimsəni buraxmaz, tək cə gedər. Çingiz elə qəhrəman, mərd, cəsur oğul idi.

Döyüş yoldaşları Çingizin cəsurluğundan, qəhrəmanlığından danışıqca dostum üçün çox sevinirdim. Sonda təəssüf dolu notlardan hiss etdim ki, Çingizlə görüşə bilməyəcəyəm. Çingiz oktyabrın 2-də Murovdağında itkin düşdüyünü bildirdilər. Bunu eşidəndə gözüm önünə uşaqlığımız, məktəb illəri, xoş günlər düşdü. Bir də İlham əmiylə, Faya xalə.

Mən də Cavidlə Çingizin və bütün şəhidlərimizin qisasını alacağıma söz verdim.

Müharibənin sonuna yaxın Şuşa-Xankəndi döyüşündə yaralandım. Məni Bakıya hospitala gətirdilər. Özümə gələndə Çingizin anası Faya xaləyə zəng elədim ki, Çingizdən nə xəbər var?

Faya xalə ağlaya-ağlaya mənə dedi ki, Kamil, sən Çingizlə qardaş kimi olmusan. Bəlkə, nəse bilirsən, mənəndən gizlətmə. Çingizin itkin düşdüyünü bilsəm də, anasına deyə bilmədim. Çingiz həmişə deyirdi ki, mən vətənim, millətim üçün şəhid olacağam. Elə də oldu.

Cavid də Çingiz kimi hərbcilə olmaq istəyirdi. Ona görə də "Gizir hazırlığı kursu"na daxil oldu. Əvvəlcə Tovuzda, sonra isə Goranboyda xidmət elədi. Hər zaman döyüşə can atırdı. Müharibə başlamamışdan bir az qabaq xidmətini ön cəbhəyə dəyişdi. Düşmənlə üz bəüz olmaq istəyirdi. Sanki müharibənin başlayacağını bilirdi. Yəqin, ürayinə dammışdı. Vətəni, torpağını çox sevən qorxmaz döyüşçü, gizir Cavid Məmmədov elə müharibənin ilk günlərində döyüşçü dostları ilə birlikdə ermənilərin bir neçə postunu alaraq, bəzi kəndləri işğaldan azad etdikdən sonra qızgın döyüşlərin birində qəhrəmancasına şəhid oldu.

Hər dəfə kənd qəbiristanlığına gedəndə ilk ziyarət etdiyim Cavidlə Çingiz, mənim şəhid qardaşlarım olur. Hospitaldan evə buraxılanda da onları ziyarət etməyi özümə borc bildim.

Cavidlə Çingiz mənim tək cə uşaqlıq dostlarım deyil, həm də döyüş dostlarımdı. Fəxrimdı. Qürur yerimdı.

Allah kəndimizin şəhidləri olan Cavid və Çingizə, eləcə də bütün şəhidlərimizə rəhmət eləsin! Yaralı qazilərimize şəfa versin!

Kamil Məmmədov, "Cəsur döyüşçü" medallı qazi
(ardı var)

Rəfai TAĞIZADƏ